

2019 р. / за заг. ред. Н. Д. Белявіної. Київ : НАКККиМ, 2019. С. 120–123.

9. Юдова-Романова, К.В., Дизайн сценічного простору вогняними засобами конструювання. *Вісник Нац. акад. керівних кадрів культури і мистецтв*, 1, 2018. С. 228-232.

10. Юдова-Романова К. В. Дрони як складова інноваційного сценічного дизайну. *Економіка і культура України в світових глобалізаційних процесах: позиціонування і реалії*: тези доп. III Міжнар. наук.-практ. конф., Київ, 21–22 берез., 2018. Київ : Вид. центр КНУКиМ, 2019. С. 240-243.

References

1. Krivonos O. V. Evolution of forms of modern choreography of the 21st century: master's thesis. Sumy : Sumy DPU named after A. S. Makarenko, 2020. 71 p.

2. Lypkivska G. Multimedia tools on the modern theater scene. *Bulletin of the Kyiv National University of Culture and Arts*. Kyiv, 2018. No. 1. P. 105-115.

3. O. Ostroverkh. Modern theater: between scenography and installation. *Kurbas readings: science. release Kyiv: National. theater center arts named after Lesya Kurbasa*, 2006. No. 6. Part 1. 2019. P. 45–53.

4. Pogrebnyak H. Cinema, television and radio in performing arts. Kyiv : NAKKKiM, 2017. 392 p.

5. Petrashyk V. Ukrainian scenography of the beginning of the 21st century: persistence or progress? *Art*, 2017. No. 1. P. 60-61.

6. Pastukhov O. A. Modern dance as a synthesis of means of artistic expression. *Art history notes: coll. of science Ave*. 2021. Issue 40. P. 106–110.

7. Triukhachenko, S.T. The use of multimedia technologies for the design of modern choreographic productions on the example of the show-ballet «Baron Munchausen». «Problems of the development of modern choreographic art and ways to solve them»: materials of the 3rd All-Ukrainian Scientific and Practical Conference. Luhansk, December 5–6, 2013. Luhansk: Luhansk State Academy of Culture and Arts, 2018. P. 106-109.

8. Tuluzov I. Multimedia tools in modern stage art. Cultural and artistic environment: creativity and technologies: Materials of the Twelfth International. Scientific and creative Internet conference, Kyiv, May 15, 2019, according to the general ed. N. D. Belyavina. Kyiv : NAKKKiM, 2019. P.120–123.

9. Yudova-Romanova, K.V., Design of the stage space with fire means of construction. *Bulletin of the National Academy of Managerial Personnel of Culture and Arts*, 1, 2018. P. 228-232.

10. Yudova-Romanova, K.V., 2018. Drones as a component of innovative stage design. The economy and culture of Ukraine in the global processes of globalization: positioning and realities: theses of reports of the III International Scientific and Practical Conference, Kyiv, March 21–22, 2018. Kyiv : KNUKiM Publishing Center. P. 240-243.

UDC 793.3 «20»

IMPLEMENTATION OF MULTIMEDIA TECHNOLOGIES IN ART OF THE XXI CENTURY

Pavlovskaya Anna – holder of the educational degree «Master» in specialty 024 «Choreography»,
Rivne State Humanitarian University, Rivne

The article examines the impact of multimedia technologies on modern art of the 21 st century. The main directions and innovations that changed the approach to the creation and perception of artistic works are considered. Examples of the use of virtual reality, augmented reality, interactive installations and digital art are analyzed, which have opened up new opportunities for artists and viewers. Particular attention is paid to the role of multimedia technologies in expanding the boundaries of traditional art forms and involving a wide audience in cultural dialogue. The challenges and prospects of the development of multimedia art in the context of technological progress are investigated.

Key words: multimedia technologies, modern art of the 21 st century, virtual reality, augmented reality, interactive installations, digital art, cultural dialogue, innovations in art.

Надійшла до редакції 03.06.2024 року.

УДК 793.3 : 378.013-044.332

ХОРЕОГРАФІЧНА ДІЯЛЬНІСТЬ ЯК СПОСІБ ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАТИВНОЇ АДАПТАЦІЇ

Христина Польченко – здобувачка освітнього ступеня «Магістр» спеціальності
024 «Хореографія», Рівненський державний гуманітарний університет, м.Рівне
<https://doi.org/10.5281/zenodo.14592205>
<https://orcid.org/0009-0003-4872-4470>
kristinapolchenko@gmail.com

Розглянуто хореографічну діяльність як ефективний інструмент інформаційно-комунікативної адаптації; проаналізовано різноманітні аспекти хореографії, включаючи її вплив на емоційний та фізичний стан особистості, а також на розвиток соціальних навичок. Особлива увага приділяється ролі хореографії у процесах інтеграції та адаптації людей до нових соціокультурних середовищ. Дослідження підкреслює, що хореографічна діяльність сприяє підвищенню рівня самосвідомості, покращенню міжособистісної комунікації та формуванню позитивного соціального досвіду. Висновки статті базуються на аналізі емпіричних даних та результатах практичних досліджень.

Ключові слова: хореографічна діяльність, інформаційно-комунікативна адаптація, соціальні навички, емоційний стан, інтеграція, соціокультурне середовище, самосвідомість.

Постановка проблеми. У сучасному світі швидких змін та глобалізації питання адаптації до нових інформаційно-комунікативних середовищ стає дедалі актуальнішим. Зростаюча мобільність населення, культурне різноманіття та технологічний прогрес вимагають нових підходів до інтеграції особистості у суспільство. Хореографічна діяльність, що поєднує фізичні, емоційні та соціальні аспекти, пропонує унікальні можливості для розвитку й адаптації, роблячи її важливим інструментом у сучасних умовах.

Основна проблема, що розглядається у статті, полягає у пошуку ефективних методів інформаційно-комунікативної адаптації людей до нових соціокультурних середовищ, що включає питання інтеграції в нові колективи, зменшення стресу від змін, покращення міжособистісної комунікації та розвиток соціальних навичок. Існуючі методи адаптації часто не враховують комплексний підхід до особистості, залишаючи поза увагою важливі аспекти, такі як емоційний стан та фізичне здоров'я.

У статті запропоновано розглянути хореографічну діяльність як інноваційний спосіб вирішення проблем інформаційно-комунікативної адаптації. Хореографія, як форма мистецтва, що поєднує рух, музику та емоції, сприяє цілісному розвитку особистості. Через участь у хореографічних практиках людина покращує фізичну форму, знижує рівень стресу, розвиває емоційну стійкість та навички співпраці. Зокрема, групові танцювальні заняття сприяють формуванню позитивного соціального досвіду та підвищують рівень самосвідомості. Дослідження, представлені у статті, підтверджують, що інтеграція хореографічних методик у процеси адаптації може значно покращити результати, сприяючи більш гармонійному входженню людини у нові соціокультурні контексти.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Окреслена проблема має розмаїту літературу, де ці питання стають предметом наукового студіювання. Так, В. Батурин у своєму дослідженні [1] розглядає психологічні основи хореографічної діяльності, акцентуючи увагу на адаптаційних чинниках цього виду мистецтва для різних соціально-демографічних груп; хореографію в контексті сучасної культури досліджує М. Ковальчук [3], прослідковуючи еволюцію її провідних форм під впливом глобалізаційних чинників; О. Заболотна акцентує увагу на ролі хореографії у формуванні емоційної стійкості [2], позаяк репетиційний процес завжди формує відповідну організованість та інші, вкрай потрібні риси сучасній людині. Праця Т. Мельник [5] є базою з проблематики даного дослідження, адже акцентує увагу на психології розуміння і сприйняття танцю. А. Романюк розглядає вплив хореографічної діяльності на самосвідомість особистості та інформаційно-комунікативної адаптації [7]. Утім, дослідницький сегмент цього виду мистецтва не вичерпується лише акцентованими питаннями.

Мета статті – дослідження хореографічної діяльності як ефективного засобу інформаційно-комунікативної адаптації особистості у нових соціокультурних середовищах.

Виклад основного матеріалу дослідження. У сучасному суспільстві, яке характеризується високою мобільністю населення, глобалізацією та технологічним прогресом, питання адаптації до нових інформаційно-комунікативних середовищ набуває дедалі більшої актуальності. Особливо важливими стають методи, що сприяють не лише фізичній і емоційній адаптації, але й соціальній інтеграції та комунікативному розвитку особистості. Одним із таких методів є хореографічна діяльність, що поєднує фізичні вправи, емоційне вираження та соціальну взаємодію.

Хореографія, як форма мистецтва, відома своїми позитивними впливами на фізичне та емоційне здоров'я. Проте її роль як інструменту інформаційно-комунікативної адаптації залишається недостатньо дослідженою. У сучасних умовах, коли питання інтеграції в нові соціокультурні середовища стають особливо гострими, вивчення хореографічної діяльності як засобу адаптації набуває нової значущості.

Хореографічна діяльність – це процес створення, розробки та виконання танцю, яка включає в себе планування та організацію рухів, танцювальних композицій і вистав. Вона об'єднує в собі технічні аспекти, серед яких танцювальні рухи, позиції та координація, з естетичними та виразними аспектами, такими як емоційне вираження, ідеї та концепції. Хореографія може бути використана в різних контекстах, включаючи театр, телебачення, кіно, музичні відео, спорт, освіту та релігійні церемонії. Вона може бути сольною чи груповою, інтерпретативною або абстрактною, сучасною або класичною [6; 142].

Хореографічна діяльність вимагає від танцюристів та хореографів творчості, координації, виразності і спілкування. Вона дає можливість висловити почуття, ідеї та концепції через рухи і танець, надаючи аудиторії можливість сприймати та розуміти ці враження. Хореографічна діяльність сприяє психофізичному розвитку людини через взаємодію всіх систем органів і психічних процесів під час танцю. Вона не лише задовольняє потребу у руховій активності, але й сприяє цілісному розвитку, включаючи вираження думок, емоцій та почуттів через тілесні рухи. Хореографія відзначається творчою природою, що стимулює інноваційність, винахідливе мислення, розвинені знання, а також вираження емоцій та почуттів учасників.

У процесі хореографічної діяльності виявляються індивідуальні особливості психічних процесів та характеру людини, її специфічне мислення й емоційно-вольові риси, що сприяє позитивному впливу на розвиток її психоемоційного стану. Однією з провідних функцій хореографічного мистецтва є вираження емоцій і почуттів, і без цього воно не існує. Основні засоби виразності в ньому – інтонація, міміка, виразні рухи, пози, жести, художньо узагальнені танцювальні рухи. Сучасний танець, що відмежовується від традиційних канонів, надає можливість висловити власну індивідуальність, розкрити духовний світ і передати почуття, настрої, думки, емоції через рухи. Він дозволяє вільно інтерпретувати власні погляди та емоції через авторський стиль і манеру виконавця. Такі заняття відкривають можливості для вираження емоцій, незалежно від їхнього характеру, і створюють безпеку для вираження себе, оскільки в сучасному танці немає страху перед помилками, адже він ґрунтується на свободі виразу власних почуттів та емоцій через рухи [10; 71].

Хореографічна діяльність, як спосіб інформаційно-комунікативної адаптації, відображається у використанні танцю та руху для передачі інформації та спілкування з аудиторією. Хореографія може використовуватися для вираження емоцій, ідей та концепцій, які можуть бути важко висловити словами. Танець надає можливість використовувати рухи та жести для створення глибокого емоційного зв'язку з аудиторією. Вона може відображати культурні цінності, традиції та ідентичність. Шляхом використання рухів, музики та костюмів, танець може створити атмосферу, що розповідає глядачам про певні аспекти культури або історії. Використання різноманітних танцювальних технік, стилів та композицій дозволяє передати складні концепції та ідеї шляхом руху та танцю.

Хореографія може стимулювати активне сприйняття аудиторією. Подача інформації через візуальні та аудіальні елементи танцю допомагає глядачам зосередитися на представленій темі або ідеї. Виступи та танцювальні вистави створюють можливість для соціальної взаємодії та спілкування. Глядачі сприймають та обговорюють те, що вони бачать, створюючи спільний досвід та обмін думками. Таким чином, хореографічна діяльність функціонує як засіб інформаційно-комунікативної адаптації, дозволяючи ефективно спілкуватися, виражати емоції та передавати інформацію шляхом танцю та руху [2; 58].

Оскільки в танці основою виражальних можливостей є людське тіло, кожен рух у танці має конкретні просторово-часові межі та відрізок часу, протягом якого він відбувається. Роль людського тіла у вираженні танцю і мистецтва загалом є надзвичайно важливою: «Все, що робить мистецтво, воно робить у нашому тілі і через наше тіло». Вираження духовного через тіло, що виконується людиною, можна правомірно віднести до сфери культурних явищ.

Танець можна розглядати як мову, що виявляється через рухи. Такий комунікативний характер рухів вимагає їх тлумачення як знаків, а сам танець – як систему знаків. Кожен танцювальний рух має свій зміст, і танець можна розглядати як мовний акт, що виражає особливості «того, хто говорить».

Зміст танцю ведеться через алегоричну мову – за допомогою тілесних метафор, алегорій і асоціацій. Танцювальні рухи будують образи та виражають вербально невимовні змістові абстрактних ідей. Це мова, яка є умовною, емоційною та символічною, і може найбільш повно виразити чуттєво-емоційну природу людини. Танець формує художній образ, що складається з різних компонентів, виражаючи почуття, думки та ідеї.

У танці виражальні можливості формують різноманітні художні образи, що відображають різні аспекти реальності та включають думки і почуття художника. Це відбувається за допомогою комунікативних засобів, що містяться у танцювальному тексті і передають інформацію глядачеві. Через танець можна розповісти будь-яку історію, відобразивши усі її аспекти в русі. Оскільки рухам у танці притаманна полісемантичність, важливу роль у розумінні образу відіграє те, як виконується танець, щоб він був пластичним і виразним. У танцювальному образі форма і зміст поєднуються, коли тіло стає засобом невербальної комунікації і виражає духовну сутність людини. Танець створює специфічну мову, що поєднує різноманітні пластичні рішення, узяті з різних сфер життя людини, і організовує їх у відповідності до музичного ритму та художніх цілей. Така мова формується спонтанно та усвідомлено, отримуючи свою теоретичну основу з часом [1; 107].

Тенденція до поєднання різних засобів комунікації виникає з бажанням передати інформацію більш повно і експресивно. Особливий інтерес у цьому контексті являють танець і музика. Ці два види мистецтва, створені на основі різних комунікативних засобів і виражені через різні канали (візуальний і аудіо), взаємодіють між собою на синтетичному рівні комунікації. Спочатку танець був тісно пов'язаний з музичними компонентами, зокрема ритмікою, і виконував важливу соціальну роль у ритуалах і обрядах. Більше того, танець часто супроводжувався вокальним супроводом, що включало вербальні елементи.

У процесі своєї діяльності, знаки утворюють символічну мову хореографії. Основні комунікативні засоби розкривають сукупність виразних елементів унікальної хореографічної мови. Характер знаків у

мистецтві полягає в тому, що вони не лише передають значення, але й організовані за естетичними принципами, такими як гармонія, ритм, контраст. Вони створені не лише для передачі інформації, але й для того, щоб створити у глядача певну оціночну та емоційну реакцію на зображене. Мова хореографічного мистецтва включає різноманітні пластичні мотиви, які складають знакову систему танцю. Основними елементами цієї мови є різні рухи та положення людського тіла, пластика та виразові рухи.

Інформаційно-комунікативна адаптація в хореографічній діяльності – це процес адаптації хореографічних вистав та виступів до конкретної аудиторії або умов, з метою ефективної комунікації та передачі інформації через рухи та виразність танцю, що може включати в себе вибір конкретних хореографічних елементів, тем, образів або музичного супроводу, які найкращим чином відповідають потребам та інтересам аудиторії або сприяють досягненню певної комунікативної мети. Наприклад, у хореографічних виставах для дітей можуть бути використані більш яскраві та енергійні рухи, а також простіше розуміються та запам'ятовуються теми. Така адаптація сприяє збільшенню зрозуміння та сприйняття танцювальної вистави аудиторією, а також підвищує її зацікавленість та взаємодію з виставою [8; 58].

Хореографічна діяльність включає кілька ключових компонентів, які значно сприяють інформаційно-комунікативній адаптації особистості. Одним з основних є фізична активність. Регулярні фізичні вправи, що є невід'ємною частиною хореографії, мають численні позитивні впливи на організм. Вони не лише покращують загальний фізичний стан, підвищують витривалість і гнучкість, але й сприяють зниженню рівня стресу. Фізичні вправи стимулюють вироблення ендорфінів, гормонів щастя, що сприяє покращенню настрою та загального самопочуття.

Другим важливим компонентом хореографії є емоційне вираження. Танці надають унікальну можливість висловлювати емоції та внутрішні переживання через рухи, що сприяє емоційному розвантаженню, дозволяючи учасникам звільнитися від накопиченого стресу та негативних емоцій. Крім того, танцювальні практики розвивають емоційну стійкість, допомагаючи людям краще контролювати свої емоції та реагувати на стресові ситуації. Хореографія стає своєрідним засобом емоційного самовираження, що позитивно впливає на психологічне здоров'я.

Соціальна взаємодія є третім ключовим компонентом хореографічної діяльності. Заняття танцями часто проводяться у групах, що створює сприятливі умови для розвитку комунікативних навичок. У процесі спільних тренувань та виступів учасники навчаються працювати в команді, співпрацювати та підтримувати один одного. Це сприяє формуванню міцних соціальних зв'язків та розвитку соціальної компетентності. Комунікація під час групових занять допомагає подолати бар'єри у спілкуванні, розвиває вміння висловлювати свої думки та слухати інших [6; 142].

Таким чином, хореографічна діяльність, поєднуючи фізичну активність, емоційне вираження та соціальну взаємодію, створює комплексний підхід до інформаційно-комунікативної адаптації. Вона сприяє гармонійному розвитку особистості, покращує фізичне та емоційне здоров'я, а також розвиває соціальні навички, що є надзвичайно важливим у сучасному світі.

Дослідження підтверджують, що участь у хореографічних практиках значно сприяє гармонійному розвитку особистості та полегшує процес адаптації до нових умов. Одним із важливих аспектів цього впливу є фізичний розвиток. Танці, як форма фізичної активності, сприяють покращенню координації рухів, гнучкості та загальної фізичної витривалості. Регулярні танцювальні заняття зміцнюють м'язи, покращують роботу серцево-судинної системи та підвищують загальний тонус організму, що допомагає учасникам відчувати себе більш енергійними та здоровими, що позитивно впливає на їхню здатність адаптуватися до нових життєвих умов.

Емоційний стан також значно покращується завдяки участі у хореографічних практиках. Танці надають унікальну можливість для емоційного самовираження, що сприяє зниженню рівня тривожності та депресії. В процесі танцю учасники можуть вільно виражати свої емоції та внутрішні переживання, що допомагає зменшити напругу та стрес. Вироблення ендорфінів під час фізичної активності сприяє підвищенню настрою та загального відчуття благополуччя. Таким чином хореографія стає потужним засобом емоційної регуляції та підтримки психологічного здоров'я.

Соціальні навички також розвиваються через участь у хореографічних групових заняттях. Танцювальні практики часто проводяться в колективі, що сприяє розвитку навичок спілкування, співпраці та вирішення конфліктів. Учасники вчаться працювати разом, взаємодіяти та підтримувати один одного, що зміцнює соціальні зв'язки та покращує здатність до ефективної комунікації. В умовах групових занять розвиваються такі важливі якості, як терпимість, взаєморозуміння та вміння знаходити спільну мову з різними людьми. Це особливо важливо для тих, хто знаходиться в процесі адаптації до нових соціокультурних середовищ, оскільки допомагає швидше інтегруватися та відчувати себе частиною спільноти [7; 69].

Тому можна припустити, що хореографічна діяльність, завдяки своєму комплексному впливу на фізичний розвиток, емоційний стан та соціальні навички, є ефективним засобом полегшення адаптації до нових умов. Вона сприяє гармонійному розвитку особистості, допомагає подолати стрес та тривожність, а також розвиває важливі соціальні компетенції, що дозволяють успішно інтегруватися в нове середовище.

Із культурно-семантичного погляду будь-який аспект культури має символічну природу і може бути розглянутий як засіб комунікації, тобто передачі і вираження певної інформації. Тому танець, як форма мистецтва і культурного явища, відіграє роль комунікативного засобу, який відображає цілісність культури і відображає зміни в суспільстві. Цей вид мистецтва не лише відображає соціокультурну реальність, а й є способом взаємодії та спілкування між людьми, висловлюючи їхні думки, ідеї та почуття через рухи та вираз. Таким чином, розгляд танцю як форми комунікації в суспільному та культурному просторі є важливим, оскільки він дозволяє розуміти його роль у передачі інформації та вираженні світоглядних установок.

Сьогодні перед хореографом стоїть складне завдання, оскільки сучасні тенденції в хореографії постійно змінюються й розвиваються. Шляхом поєднання різних напрямів та стилів формуються нові виразні форми сучасного танцю на сцені. Великим стимулом для оновлення хореографічних постановок останнім часом став науково-технічний прогрес. Технічні засоби для сцени, такі як світло, спецефекти, звук, лазерні проекції та інші, стрімко розвиваються, завдяки чому відкриваються нові можливості для творчості та експериментів у мистецтві танцю.

Сучасні напрями мистецтва в хореографії відіграють важливу роль у комунікації та інформаційній адаптації. Ці напрями дозволяють хореографам та танцівникам висловлювати сучасні соціокультурні та політичні ідеї через мову танцю. Вони створюють можливість для відображення актуальних тем, проблем і змін у суспільстві. Крім того, сучасні хореографічні напрями часто використовують нові технології та мультимедійні ефекти, що дозволяє створювати більш імпактні вистави та привертати увагу глядачів. Таким чином, вони виступають як потужний засіб для комунікації та впливу, сприяючи інформаційній адаптації до сучасних реалій [4; 88].

Творча робота хореографів-постановників належить до високо комплексної діяльності. Вони не лише вирішують питання щодо технічних аспектів постановки, але й стикаються з великим спектром викликів, пов'язаних із комунікацією та інформаційною адаптацією. Під час роботи над постановкою хореограф має розуміти специфіку аудиторії та способи взаємодії з нею через мову танцю. Він повинен враховувати актуальні соціокультурні та політичні контексти, щоб ефективно комунікувати ідеї та повідомлення через свої танцювальні творіння.

Крім того, хореографи часто залучають нові технології та інноваційні підходи для створення сучасних постановок. Це може включати в себе використання відеопроєкцій, інтерактивних елементів або комп'ютерної графіки. Такі технічні засоби допомагають підвищити ефективність комунікації та створюють нові можливості для інформаційної адаптації до сучасних реалій. Інформативність та комунікативність є основними складовими хореографічної діяльності, оскільки через мову танцю виражається інформація та спілкується з глядачем.

Хореограф створює танцювальні композиції, які не лише вражають естетично, але й несуть певне повідомлення або ідею. Це може бути відображення емоцій, розповідь про певну ситуацію або проблему, вираження соціальних чи політичних поглядів тощо. Таким чином, хореограф має бути інформованим про тему своєї постановки та мати ясне бачення того, яке повідомлення він хоче передати аудиторії.

Комунікативність у хореографії означає здатність ефективно взаємодіяти з глядачем та передавати їм свої ідеї і емоції. Це може включати в себе використання різних хореографічних прийомів, таких як рухи, жести, виразні обличчя, простір та темп, щоб створити зв'язок з аудиторією та спонукати їх до рефлексії або реакції. Крім того, комунікативність також передбачає врахування специфіки аудиторії, її культурних особливостей та очікувань, щоб ефективно донести своє повідомлення. Таким чином, успішна хореографія вимагає вміння не лише створювати красиві рухи, але й ефективно комунікувати через них з глядачем [8; 104].

Хореографія, як мистецтво руху і виразності, може мати значний інформаційно-психологічний вплив на людину через кілька ключових аспектів. Хореографічне виконання може викликати різні емоції у глядачів. Рухи, музика, енергія виступу та виразність танцюристів можуть сприйматися як вираження радості, печалі, екстазу чи натхнення, що впливає на емоційний стан глядача. Хореографічна постановка може допомагати сприйняти та розуміти власне тіло, його можливості та межі, а також взаємозв'язок між тілом та простором, що в свою чергу може впливати на самосвідомість, впевненість та відчуття простору у глядачів.

У ході роботи над хореографічним номером відбувається передача інформації та спілкування з глядачами без використання слів. Рухи, жести, емоції танцюристів можуть комунікувати ідеї, почуття та повідомлення, що можуть бути сприйняті та зрозумілі для глядачів. Хореографія може впливати на настрій та енергетику глядачів. Динамічні та енергійні виступи можуть заряджати позитивною енергією та підвищувати настрій, тоді як витончені та емоційно збалансовані виступи можуть створювати атмосферу спокою та внутрішньої гармонії. Виступи та вправи хореографії можуть також мати позитивний вплив на індивідуальний розвиток. Вони можуть сприяти розвитку координації, гнучкості, сили та виразності тіла, а також підвищувати самосвідомість та впевненість.

Із точки зору психологічного впливу інфопростору варто відзначити кілька важливих етапів, які впливають на взаємодію людини з оточуючим середовищем, зокрема, у хореографічному контексті. Початковий етап, коли особа оцінює ситуацію та визначає конкретну мету та включає оцінку танцюриста про те, як він хоче взаємодіяти з партнером та яку емоцію він хоче передати. Особа реагує на партнера в хореографії, пристосовуючи свої рухи та позицію в просторі для досягнення мети виступу. Наприклад, це може бути відстань між танцюристами, їхнє співвідношення та спосіб взаємодії.

Психомоторна дія завжди спрямована на досягнення конкретної мети, і в хореографії це може бути передача певного емоційного враження або повідомлення через рухи тіла. Важливо мати м'язову свободу та усвідомлення тіла для точного виконання рухів та виразності у виступах. Через рухи тіла можна виявити та розуміти сигнали, які надходять з підсвідомого рівня, що допомагає покращити сприйняття та виразність у хореографії [6; 142].

Хореографічна діяльність має значний вплив на психоемоційний стан людини, забезпечуючи емоційно-почуттєве забарвлення та сприяючи зняттю напруги та тривожності. Особливо це стає відчутним завдяки власній пластичності, яка дозволяє людині адаптуватися до регламентованої діяльності, такій як танцювальна виставка чи виконання рухових завдань. Психомоторна здібність формується під час тренування почуття ритму та сприяє гнучкому переходу до розв'язання складних рухових завдань, під час яких активно працює динамічна інтуїція. Такі рухи, як правило, є емоційно виразними та музично ритмічними, що допомагає злити тіло та дух у єдиному виразі.

Важливо відзначити, що інформаційне середовище формує уявлення людини про світ і впливає на її процеси мислення. Відповідно до отриманої інформації, люди приймають рішення та вчиняють дії, що може мати подальший вплив на їхнє життя та оточуюче середовище. Інформація може викликати різні емоції у людини, від радості та захвату до страху та обурення. Ці емоції впливають на її настрій та поведінку, а також на сприйняття подій навколо. Інформаційний вплив може мати значний ефект на поведінку людини. Вона може змінювати свої дії, переконання та цінності під впливом отриманої інформації, що може мати важливі наслідки для її життя та взаємодії з іншими.

Хореографічна діяльність, як спосіб інформаційно-комунікативної адаптації, виявляється надзвичайно потужним механізмом передачі інформації, вражень та емоцій через мову танцю. Це мистецтво дозволяє відобразити широкий спектр соціальних, культурних і політичних питань, а також сприйняти та спонукати до рефлексії на них [5; 91].

Перш за все, хореографія дозволяє передати інформацію не лише словами, але й за допомогою тіла, рухів, емоцій та виразів обличчя. Це робить процес комунікації більш інтенсивним і доступним для різних категорій глядачів, незалежно від їх мовних або культурних особливостей. Крім того, хореографічна діяльність відкриває можливості для висловлення та реакції на сучасні соціальні та політичні реалії. Танець може стати платформою для обговорення тем, які є важливими для суспільства, викликаючи реакцію глядачів та спонукаючи їх до дії або рефлексії.

Також, у контексті інформаційно-комунікативної адаптації, хореографія може використовуватися для пристосування до змін в інформаційному середовищі. Вона може відображати сучасні тенденції, технологічні новації та культурні трансформації, допомагаючи аудиторії зрозуміти та адаптуватися до цих змін. На основі вище наведеного констатуємо, що хореографічна діяльність виявляється надзвичайно важливим інструментом для інформаційної та комунікативної адаптації в сучасному світі. Вона не лише передає повідомлення та ідеї, але й зближує глядачів, спонукаючи їх до діалогу, рефлексії та змін у світі навколо нас.

Висновки. Хореографічна діяльність є потужним інструментом інформаційно-комунікативної адаптації, який сприяє всебічному розвитку особистості. Завдяки поєднанню фізичної активності, емоційного самовираження та соціальної взаємодії, хореографія має унікальну здатність покращувати фізичний стан, зміцнювати психологічне здоров'я та розвивати комунікативні навички. Фізичні вправи, що є невід'ємною частиною танцю, підвищують загальний тонус організму, зміцнюють м'язи, покращують координацію та витривалість, що сприяє зниженню рівня стресу і покращенню загального самопочуття.

Емоційний аспект хореографії дозволяє учасникам висловлювати свої почуття та внутрішні переживання через рух, що сприяє емоційному розвантаженню та розвитку емоційної стійкості, що особливо важливо в умовах адаптації до нових середовищ, коли люди стикаються зі стресовими ситуаціями та потребують ефективних механізмів емоційної підтримки.

Соціальний компонент хореографічної діяльності сприяє розвитку навичок спілкування, співпраці та соціальної інтеграції. Групові заняття створюють умови для взаємодії, кооперації та формування міцних соціальних зв'язків, що є важливими для успішної адаптації до нових соціокультурних контекстів. Учасники танцювальних груп навчаються працювати в команді, розвивають терпимість, взаєморозуміння та вміння вирішувати конфлікти, що сприяє формуванню соціально зрілої особистості.

Інтеграція хореографічних методик у процеси адаптації може значно покращити результати, сприяючи більш гармонійному входженню людини у нові соціокультурні контексти. Для цього необхідно розробляти спеціалізовані програми з хореографії, які враховують особливості різних вікових та соціальних груп. Такі програми мають бути спрямовані на покращення адаптації та інтеграції, враховуючи фізичні, емоційні та соціальні потреби учасників. Таким чином, хореографічна діяльність може стати ефективним засобом підтримки та розвитку особистості в умовах постійних змін і викликів сучасного світу, сприяючи фізичному здоров'ю, емоційному благополуччю та соціальній адаптації.

Список використаної літератури

1. Батурин В. В. Психологічні основи хореографічної діяльності. Київ : Наук. думка. 2015. 230 с.
2. Заболотна О. А. Роль хореографії у формуванні емоційної стійкості. Дніпро : Ліра. 2018. 210 с.
3. Ковальчук М. П. Хореографія в контексті сучасної культури. Львів : Світ. 2016. 180 с.
4. Лисенко В. С. Інтегративні підходи у хореографічній освіті. Київ : Вид-во КНУКіМ. 2020. 220 с.
5. Мельник Т. І. Психологія танцю: теорія і практика. Запоріжжя : Поліграф, 2017. 190 с.
6. Петренко Ю. І. Танцювальна терапія як метод психологічної адаптації. Одеса : Астропринт, 2019. 170 с.
7. Романюк А. В. Вплив хореографічної діяльності на самосвідомість особистості. Тернопіль : Економічна думка, 2021. 160 с.
8. Семенова І. В. Вплив танцю на розвиток соціальних навичок у підлітків. Харків : Основа, 2017. 150 с.
9. Сидоренко Н. О. Хореографія як засіб культурної адаптації. Полтава : Полтав. нац. пед. ун-т, 2018. 140 с.
10. Федоренко Г. П. Соціальні аспекти хореографічної діяльності. Чернівці : Рута, 2019. 200 с.

References

1. Baturyn V. V. Psychological foundations of choreographic activity. Kyiv : Naukova dumka, 2015, 230 p.
2. Zabolotna O. A. The role of choreography in the formation of emotional stability. Dnipro: Lira, 2018. 210 p.
3. Kovalchuk M. P. Choreography in the context of modern culture. Lviv : Svit. 2016. 180 p.
4. Lysenko V. S. Integrative approaches in choreographic education. Kyiv: KNUKiM Publishing House, 2020. 220 p.
5. Melnyk T. I. Psychology of dance: theory and practice. Zaporizhzhia : Polygraph, 2017. 190 p.
6. Petrenko Yu. I. Dance therapy as a method of psychological adaptation. Odessa : Astroprint, 2019. 170 p.
7. Romaniuk A. V. The influence of choreographic activity on the self-awareness of the individual. Ternopil : Economic thought, 2021. 160 p.
8. Semenova I. V. The influence of dance on the development of social skills in adolescents. Kharkiv : Osnova, 2017, 150 p.
9. Sydorenko N. O. Choreography as a means of cultural adaptation. Poltava : Poltava University. 2018, 140 p.
10. Fedorenko G. P. Social aspects of choreographic activity. Chernivtsi : Ruta, 2019. 200 p.

UDC 793.3 : 378.013-044.332

CHOREOGRAPHIC ACTIVITY AS A WAY OF INFORMATIONAL AND COMMUNICATIVE ADAPTATION

Polchenko Khrystyna – Master's degree holder in specialty 024 «Choreography»,
Rivne State Humanitarian University, Rivne

The article examines choreographic activity as an effective tool of informational and communicative adaptation; analyzed various aspects of choreography, including its influence on the emotional and physical state of the individual, as well as on the development of social skills. Special attention is paid to the role of choreography in the processes of integration and adaptation of people to new socio-cultural environments. The study emphasizes that choreographic activity contributes to increasing the level of self-awareness, improving interpersonal communication and forming a positive social experience. The conclusions of the article are based on the analysis of empirical data and the results of practical research.

Key words: choreographic activity, informational and communicative adaptation, social skills, emotional state, integration, sociocultural environment, self-awareness.

Надійшла до редакції 02.04.2023 року.